

بررسی اثر تجویز زیرپوستی عصاره گل ساعتی در دوران بارداری بر تغییرات حجم بطن طرفی در مغز نوزاد یک روزه موش صحرایی

بتول صناعی، مرتضی بهنام رسولی، ناصر مهدوی شهری، حسن رخشنده، ساره عطایی نخعی

گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

مقدمه: گل ساعتی با نام علمی *Passiflora incarnata* معروف به passion-flower متعلق به تیره Passifloraceae است که در طب سنتی بعنوان داروی خواب آور و آرام بخش تجویز می شود. در پژوهش حاضر اثرات تجویز عصاره آبی الکلی گل ساعتی در دوران حاملگی بر تغییرات احتمالی حجم نیمکره‌های مغز مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روشها: پس از تأیید آمیزش، موشهای حامله به ۵ گروه ۴ تایی کنترل، شم، تیمار A (۲۰۰ mg/kg)، گروه تیمار B (۱۶۰ mg/kg) و تیمار C (دیازپام با ۲ mg/kg) تقسیم شدند. در تمامی گروه‌ها تیمارها بصورت روزانه و تزریق زیرپوستی از روز ۱۲ حاملگی تا آخرین روز حاملگی انجام شد. پس از زایمان، از بین نوزادان متعلق به هر مادر ۲ نوزاد انتخاب و پس از بیهوشی با یخ، مغز آنها خارج و در فیکساتور فرمل قرار گرفت. پس از طی مراحل آماده سازی بافتی، تهیه برشهای سریالی بطریقه سیستماتیک رندوم (۷μ) و رنگ آمیزی (هماتوکسیلین-ئوزین) حجم نیمکره مغز و بطن طرفی راست به روش کوالیه اندازه گیری شد.

نتایج: نتایج بدست آمده حاکی از افزایش نسبی حجم بطن طرفی در گروههای تیماری می باشد.

نتیجه گیری: با توجه به افزایش نسبی حجم بطن طرفی در گروههای تیمار شده با عصاره و دیازپام چنین بنظر می رسد که تیمار با عصاره، مشابه با دیازپام، احتمالاً دارای اثرات منفی بر تکثیر، مهاجرت و تمایز سلولهای عصبی در مغز در حال تکوین جنین می باشد.

کلمات کلیدی: گل ساعتی، حاملگی، مغز، حجم بطن طرفی، موش صحرایی